

løvrigt ere sagte til Grund for nærværende Lovudkast, ikke bør knyttes til Bevilling, uagtet den herom i det tidligere Lovudkast indeholdte Bestemmelse blev af Lagthinget tiltraadt, men at det vil være tilstrækkeligt, at Vedkommende, i Lighed med hvad der finder Sted paa Island, blot erhverver et Antagelsesbrev. Ligeledes maa Ministeriet med Commissionen ansee det for utilraadeligt at paalægge de paa Færøerne bosatte Handlende at svare Afgift af deres Handelsberettigelse, og det, saa meget mere, som de, ifølge nærværende Lovudkast, ville blive stillede ikke lidet ugunstigere, end det tidligere var paatænkt, og derfor saa meget mindre ville være i Stand til at bære forøgede Byrder, medens dog den faste Handel, som tidligere bemærket, maa antages at være af Bigtighed for Dernes stadige Forsyning. Forsaavidt der løvrigt skulde opstaa nogen Betænkelighed med Hensyn til den Afgang i Statsintraderne, som disse Afgifters Affavn vil medføre, skulde Ministeriet, næst at bemærke, at den Sum, hvorefter der kan være Tale, neppe vil være betydelig, og at dette Hensyn ikke tør være det afgjørende ved Ordning af denne Sag, holde for Måt Spørgsmaalet om, hvorledes denne Afgang kunde være at dække, navnlig som af Commissionen paapeget, ved en Afgift paa Udskæntningen af Brændevin, i alt Fald senere vilde kunne komme under særlig Overveielse.

ad § 11.

Skjøndt hverken Lagthinget eller Commissionen have fundet Noget at erindre mod de Straffebestemmelser, der i det Lagthinget foresagte Udcast vare foreslaaede for Overtrædelser af de i nærværende Lovudkast foreskrevne Regler med Hensyn til Færøernes Beseiling, har Ministeriet dog anseet det for rigtigst her at optage de samme Bestemmelser, som indeholdes i Lov af 15de April d. A., angaaende Handel og Skibsfart paa Island, i nærværende Lovudkast, da der ikke synes at foreligge nogen Grund til Afvigelse i denne Henseende. Løvrigt bemærkes, at der ved Bestemmelsen af Straffen for uberettiget Handel og andre forskellige Overtrædelser i det Væsentlige er fulgt de samme Principer, som ligge til Grund for

Plac. af 4de Juli 1817, med tilbørligt Hensyn til Formuesforholdene paa Færøerne.

ad §§ 12 og 13.

Ved disse §§ vides Intet specielt at erindre.

ad § 14.

Ministeriet har anseet det for nødvendigt at udtale, at de ældre Bestemmelser om den færøiske Handel ere ophævede, forsaavidt de ikke ere bekræftede ved nærværende Lovudkast, dog med Undtagelse af de navnlig i Forordn. af 13de August 1790 indeholdte Bestemmelser om Maal og Vægt samt om Bestaffenheden af de Varer, hvormed Afgifter skulle erlægges af Indbyggerne, hvilke Bestemmelser ville finde Anvendelse ogsaa efter Handelsmonopolets Ophævelse.

VIII.

Udcast til Regulativ

Handelspladsen Silkeborgs economiske Bestyrelse.

ad § 1.

Silkeborg Handelsplads i Forbindelse med de Fabrikker og andre Boliger, som ere eller blive opførte paa Silkeborg Hovedgaard Grund og Jorder, skal udgjøre en særskilt Commune, hvorunder bemeldte Jorder henlægges. Fremdeles skulle Eiendommene Marienlund, Lysbro, Naage, Ivershauge, Myrehoved og i det Hele Skovene paa den vestre Side af Gudenaee, forsaavidt de nu henhøre under Linaee Sogn, med de Bygninger, som for Tiden ere eller fremtidig opføres paa disses Grund, betragtes som et med Silkeborg Commune forbundet Landdistrikt, hvad Tattig, Stole, Kirke og Jorderodervæsenet angaar, hvorefter det ei skal deelstages i de egentlige